

[Carl Petersen.]

magten maa paa dette Omraade som paa alle andre, hvor enkelte Erhvervsgrene kommer ud for Vanskeligheder, værne de paagældende Erhvervsgrene. Derfor gik det mindre Landbrug, der paa det Tidspunkt ikke var økonomisk interesseret i en Lovgivning paa dette Omraade, ind for, at denne Lovgivning blev gennemført, til Støtte for det kornsælgende Landbrug.

Efter at Loven blev givet i Fjor, skete der en stor Omvæltning med Priserne paa Kornvarer. Den daarlige Verdenshøst fremkaldte, maaske i Forbindelse med den Situation, der i øvrigt findes ude i den store Verden, en stærk Stigning af Priserne. Det er dette Problem, der skal løses; den store Del af Landbrugerne, nemlig det mindre Landbrug, som ved denne stærke Prisstigning er kommet i Vanskeligheder, nærer nu alvorlig Frygt for ikke at kunne komme gennem dette Høstaar, fordi Høsten mange Steder er slaaet fejl, og stiller sine Krav om større Indkøb af Foderkorn. Det er mit Haab, at det store Flertal ogsaa nu vil vise Forstaaelse, saaledes at de Ændringer i den gældende Lov, der nu er foreslaaet, kan blive vedtaget, saaledes at ogsaa det mindre Landbrug kan se Fremtiden trygt i Møde.

Det foreliggende Lovforslag er meget beskedent i sit Omfang, men jeg tror, at det netop ved sin Beskedenhed vil være i Stand til at løse Opgaven, og dette skyldes ikke mindst den kloge og heldige Maade, paa hvilken den højtærede Landbrugsminister har været i Stand til ved Forhandling at opnaa en Overenskomst med Kornimportørerne, saaledes at man gennem denne Overenskomst er sikker paa at kunne tilfredsstille det Behov for Korn, som Landet har, og til en rimelig Pris. Det skulde jo netop være Formaalet ved denne Lovgivning.

Ved den første Paragraf indsættes et nyt Stykke i Lovens § 1, hvorved Landbrugsministeren bemyndiges til dels at forbyde Udførsel af Kornvarer, dels at paa- byde, at Importørerne hjemtager de Partier Korn, om hvilke de har kontraheret, og som ligger i Udlandet. Det er en naturlig Følge af Bestræbelserne for at sikre det kornkøbende Landbrug Korn til billige Priser, og derfor hilser vi med Glæde, at denne Bestemmelse kommer ind.

Ved Lovforslagets § 2 foreslaar man, at Stk. 2 i Lovens § 3 ophæves. Dette Stykke omhandler Afgiften paa den saakaldte haarde Hvede. Den kom i sin Tid ind i Kornloven for at medvirke til, at

man lagde sit Forbrug af Brødkorn over paa det, vi kalder den bløde Hvede. Det vilde have haft en heldig Indvirkning paa Brødpriserne og paa de valutariske Forhold. Det har imidlertid vist sig, at denne Bestemmelse om en ekstra Afgift paa den haarde Hvede ikke i væsentlig Grad har bevirket, at man ved Fremstillingen af Brød er gaaet over til at bruge blød Hvede, og da Stigningen i Prisen for den haarde Hvede har været ret mærkbar, vil en Opretholdelse af denne Afgift saa kun bevirke en ret stram Brødpris. Man maa nu haabe, at man, naar denne Bestemmelse ophæves, vil kunne konstatere det ogsaa paa Brødfabrikernes Prisansættelse i den kommende Tid.

Forslagets § 3, Stk. 9, omhandler en Særbestemmelse, der i sin Tid kom ind i Loven. Rugen laa i en uforholdsmæssig lav Pris i Forhold til andre Kornsorter, og der skulde derfor udbetales 1 Kr. pr. 100 kg, naar Rugen anvendtes til Menneskeføde. Af den højtærede Ministers Forelæggelsestale i Gaar fremgik det, at netop denne Kornsort er den, der er steget stærkest, nemlig ca. 90 pCt. Derfor vil det ikke være klogt eller nødvendigt at opretholde en saadan Særstilling for Rugens Vedkommende.

Den næste Ændring er til § 4, Stk. 1, 1ste Punktum, hvor der indsættes: „efter samme Regler, som lægges til Grund for Tildelingen af Svinekort“. Denne Bestemmelse er, synes jeg, fremkommet paa en naturlig Maade og maa hilses med Tilfredshed. Der er ingen Tvivl om, at det var Lovens Forudsætning, at de Landbrugere, der skulde modtage Betaling af Kornpuljen, var de Kornkøbere, der efter Loven maatte give en forhøjet Pris for Korn. Nu har det vist sig, at der var enkelte, der ikke var Kornkøbere, men som alligevel kunde komme i Betragtning, naar Udbetalingerne skulde finde Sted, og derfor ændrer man det til, at Udbetalingerne skal ske efter de samme Regler, der nu gælder for Tildelingen af Svinekort, det vil sige, at det kun er de landbrugsdrevne Ejendomme, der skal komme i Betragtning ved Udbetalingerne.

Samme Paragraf, Stk. 4, 5 og 6, bestemmer, hvorfra Kornpuljen skal have sine Midler. Efter Loven havde man sikret Kornpuljen et bestemt Beløb, dog saaledes, at der var en Begrænsning i Statens Ydelse. Men da Priserne steg saa kraftigt, at der ikke mere blev Plads for Afgifter, forrykkes alle Forudsætningerne. Det Beløb, der stod til Raadighed, blev ikke saa stort, som man havde ventet. Derfor hilser vi den